

بررسی آزمایشگاهی الگوی جریان آبگیر جانبی با موقعیت ۱۱۵° در کanal U شکل

محمد رضا پیرستانی، عضو باشگاه پژوهشگران جوان و عضو هیأت علمی گروه عمران، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب*

سید علی اکبر صالحی نیشابوری، دانشیار بخش عمران، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه تربیت مدرس**
سید محمد رضا مجذاده طباطبائی، استادیار گروه آب، دانشگاه صنعت آب و برق (شهید عباسپور)

*تلفن: ۰۳۳۷۲۲۸۳۱ - ۲۱۴ - پست الکترونیکی: mpirestani@azad.ac.ir

**تلفن: ۰۸۰۱۱۰۰۱ - پست الکترونیکی: salehi@modares.ac.ir

چکیده

الگوی جریان در دهانه آبگیرهای جانبی کاملاً سه بعدی و غیریکنواخت است. همچنین ناحیه جدا شده در داخل کanal انحرافی و خط تقسیم جریان بر روی میزان آبگیری مؤثر بوده که محل وزاویه آبگیری و همچنین رژیم جریان در کanal اصلی بر این عوامل تأثیر خواهد گذاشت. مطالعه این عوامل برای مهندسین هیدرولیک و محققینی که در ارتباط با آبگیرهای جانبی مطالعه می کنند، همواره قابل توجه می باشد. به همین منظور جهت بررسی الگوی جریان در دهانه آبگیرهای جانبی قوی، فلومی U شکل با مقطع مستطیلی و بستر ثابت طراحی و ساخته شد. همچنین از کanalی مستقیم با مقطع مستطیلی به عنوان کanal انحرافی استفاده گردید. آزمایشات با عدد های فرود مختلف برای موقعیت آبگیری ۱۱۵ در قوس و با زوایای آبگیری مختلف، انجام گرفت. در هر آزمایش سرعت جریان در کanal اصلی و فرعی اندازه گیری شد. با ترسیم الگوی جریان، وضعیت خطوط جریان و هم سرعت مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت که نتایج آن می توان به تأثیر عدد فرود بر مقدار سرعت در محدوده آبگیر و ناحیه جدا شده در کanal انحرافی اشاره کرد که در این مقاله به تفصیل بیان شده است.

واژه های کلیدی: آبگیر جانبی، موقعیت آبگیری، زاویه آبگیری، ناحیه جدا شده، جریان گردابی

۱- مقدمه:

امروزه با افزایش جمعیت نیاز انسان به آب بیشتر شده و به دلیل محدودیت منابع آب شیرین، محققین به این فکر افتاده اند که تا حد امکان از این منابع به صورت بهینه استفاده کنند. رودخانه ها از جمله مهم ترین این منابع هستند که با احداث یک آبگیر جانبی میتوان از آب آن جهت مصارف مختلف استفاده کرد. برای به حداقل رساندن ورود رسوبات و افزایش میزان آبگیری در ساختمان های انحرافی باید دو مسئله اساسی زیر به خوبی شناخته شود: ۱) شناخت ارتباط بین الگوهای جریان انحنادار با جریان ثانویه. ۲) تأثیر آشفتگی بر میزان ورود و تجمع رسوبات [۱]. لئوناردو داوینچی (Leonardo da Vinci, 1507) و پس از فرانچسکو کاردینالی (Francesco Cardinali, 1828) را می توان اولین